

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

לפני כבוד השופטת רחל ערקובי

התובעת: ניקולה ג'קס

נגד

הנתבעת: שלווה פוטשניק אליאס

פסק דין

1. בפני תביעה לרשלנות מקצועית במסגרתה טוענת התובעת, הגב' ניקולה ג'קס (להלן: "התובעת" ו/או "ניקולה"), כי הנתבעת, עו"ד שלווה פוטשניק (להלן: "הנתבעת" ו/או "עו"ד פוטשניק"), התרשלה בייצוג התובעת בהליך שהתנהל ב-ת.א. 19207-01-12 עו"ד חנן כהן נ' ניקולה ג'קס (להלן: "ההליך הקודם") במסגרתו נתבעה התובעת על ידי עו"ד חנן כהן (להלן: "עו"ד כהן"), בגין תשלום שכר טרחת עו"ד, ושבמסגרתו חויבה התובעת לשלם לעו"ד כהן סך של 391,892 ₪ (להלן: "סך פסק הדין").
2. במסגרת ההליך הנוכחי תובעת התובעת מעו"ד פוטשניק סך כולל של 626,525.5 ₪, הכולל בין היתר, את סך פסק הדין שנפסק כנגדה בהליך הקודם, 124,633.5 ₪ כתוצאה מפתיחת הליך הוצאה לפועל כנגד התובעת בעקבות פסק הדין שניתן נגדה, 10,000 ₪ בגין שכ"ט ששילמה לנתבעת, וכן 100,000 ₪ בגין עגמת נפש ופגיעה בשמה הטוב.
3. פסק דיני זה ניתן לאחר עיון בכתבי הטענות, בתצהירים, בחקירתם של עו"ד כהן, התובעת והנתבעת, והסיכומים שהוגשו מטעם הצדדים.

א. העובדות בתמצית;

4. התובעת שכרה את שירותיה של הנתבעת בשנת 2005, כאשר הנתבעת החליפה את עו"ד כהן בייצוג התובעת במסגרת ת.א. 2347/03 ניקולה ג'קס נ' ש.סטרוד ושות' ואח'. ביום 23.3.2007

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

- קיבלה התובעת מכתב במסגרתו נתבקשה לשלם לעו"ד כהן שכ"ט בגובה 245,000 ₪. ביום 10.1.2012 הגיש עו"ד כהן תביעה כנגד התובעת, הוא ההליך הקודם.
5. התובעת שכרה את שירותיה של הנתבעת כמייצגת בהליך הקודם, וביום 30.1.2012 התובעת והנתבעת חתמו על הסכם שכר טרחה על פיו התחייבה התובעת לשלם לנתבעת את הסך של 20,000 ₪, אך לטענת התובעת סוכם בסופו של יום כי שכר הטרחה יעמוד על הסך של 10,000 ₪ בתוספת מע"מ.
6. מכאן לגולו הכרונולוגי של ההליך הקודם. אציין כהערה מקדימה לתיאור המסכת העובדתית כי כל פעולה משפטית שביצעה הנתבעת, כמתואר להלן, בוצעה מטבע הדברים, בשם התובעת, כמי שייצגה את התובעת בהליך הקודם.
7. כבר מתחילתו של התיק, ביקשה הנתבעת ביום 7.3.2012 בקשה להארכת מועד להגשת כתב הגנה. בית המשפט קבע כי יש להגיש כתב הגנה בתיק עד ליום 2.5.2012. הנתבעת הגישה רק ביום 3.5.2012, בקשה לארכה נוספת עד ליום 9.5.2012. הנתבעת לא עמדה גם במועד זה, ורק ביום 13.5.2012 הגישה בקשה נוספת לארכה עד ליום 20.5.2012. הנתבעת לא עמדה גם במועד זה, ועל כן ביום 22.5.2012 ביקש עו"ד כהן בקשה למתן פסק דין בהעדר הגנה. ביום 23.5.2012 ניתן פסק דין כמבוקש על סך של 366,759 ₪ בנוסף להוצאות משפט בסך 4,582 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך 20,731 ₪ (להלן: "פסק הדין").
8. ביום 4.7.2012 הגישה הנתבעת בקשה לביטול פסק הדין, במסגרתה ציינה כי כתב ההגנה לא הוגש בשל מחדל שלה, היות שסברה בטעות כי היא הייתה רשאית להגיש כתב הגנה עד ליום 24.5.2012. לאחר שהתקבלה תגובת עו"ד כהן לבקשה זו, ניתנה לנתבעת ארכה להגשת תשובה לבקשה, עד ליום 10.9.2012. הנתבעת לא עמדה במועד זה, ורק ביום 19.9.2012 הוגשה תשובתה לתגובת עו"ד כהן.
9. לאחר שנקבע מועד לדיון בבקשה לביטול פסק הדין, וזה נדחה פעמיים על פי בקשת הנתבעת, התנהל דיון בבקשה ביום 11.3.2013, במסגרתו נקבע כי פסק הדין יבוטל בכפוף לשני תנאים מצטברים: (1) הפקדת עירבון בסך 20,000 ₪ ב-5 תשלומים שווים בכל עשירי לחודש, החל מיום 10.4.2013; וכן (2) תשלום הוצאות בסך 4,000 ₪ עד ליום 20.5.2013. עוד נקבע כי כתב ההגנה, שעוד לא הוגש בתיק, יוגש עד ליום 10.4.2013.
10. כתב הגנה לא הוגש במועד שנקבע וכך גם לא הופקד התשלום הראשון מתוך העירבון, וביום 11.4.2013 הגיש עו"ד כהן בקשה להשאר פסק הדין על כנו. ביום 14.4.2013, נוכח העובדה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

- שלא הוגש עד למועד זה כתב הגנה בתיק ולא שולם חלקו הראשון של העירבון, קבע בית המשפט כי פסק הדין יוותר על כנו.
11. רק ביום 17.4.2013 הוגשה בקשה לביטול ההחלטה מיום 14.4.2013, במסגרתה ביקשה הנתבעת ארכה להגשת כתב הגנה והפקדת התשלום הראשון מתוך העירבון. ביום 21.4.2013 בית המשפט קבע ארכה עד ליום 24.4.2013, ללא קבלת תגובתו של עו"ד כהן. ביום 24.4.2013, הוגש כתב ההגנה מטעם התובעת. בית המשפט קבע בהחלטה מיום 16.5.2013 שלמרות האיחורים בהגשת כתב הגנה והפקדת העירבון, כתב ההגנה התקבל לתיק והתובעת חויבה בהוצאות נוספות בסך 1,500 ₪.
12. עו"ד כהן הגיש בקשת רשות ערעור על ההחלטה מיום 21.4.2013 במסגרתה ניתנה לתובעת ארכה להגשת כתב ההגנה והפקדת העירבון, ללא קבלת תגובת עו"ד כהן. לאור העובדה כי לא הוגשה תגובת התובעת לבקשת רשות הערעור, על אף שזו התבקשה על ידי בית המשפט המחוזי, בקשת רשות הערעור התקבלה ולעו"ד כהן ניתנה האפשרות להגיש את תגובתו לבקשה.
13. ביום 9.6.2013, יום לפני מועד תשלום העירבון, הוגשה בקשה לדחיית מועד הפקדת העירבון ליום 25 לחודש במקום ביום ה-10 לחודש. בית המשפט דחה את הבקשה, וניתנה ארכה לתשלום עד ליום 12.6.2013. בקשה נוספת לדחייה נדחתה. כך גם בחודש לאחר מכן, הוגשה בקשה ביום 11.7.2013 לדחיית מועד הפקדת העירבון ליום 15.7.2013, ובית המשפט החליט כמבוקש תוך אזהרה מהגשת בקשות נוספות לארכה.
14. ביום 14.10.2013, לאחר שהופקדו 16,000 ₪ מתוך העירבון שכאמור נקבע על סך 20,000 ₪, נקבע כי התיק סגור, לאור אי עמידה בתנאי ההחלטה מיום 11.3.2013. הנתבעת טענה כי קבלת בקשת רשות הערעור שהגיש עו"ד כהן ביטלה את חובת ההפקדה. טענה זו נדחתה על ידי בית המשפט בהחלטתו מיום 21.11.2013.
15. הנתבעת הגישה בשם התובעת הודעת ערעור לבית המשפט המחוזי על ההחלטה מיום 21.11.2013, ובית המשפט המחוזי בהחלטתו קבע כי על התובעת להבהיר את מעמדו של הערעור כערעור בזכות לכאורה. משלא הוגשה תגובה כלשהי מטעם התובעת, הערעור נמחק בהחלטה מיום 11.2.2014.
16. באותו יום הוגשה בקשה בהולה לביטול ההחלטה על מחיקת הערעור. בדיון שנערך ביום 2.3.2014 ביקשה התובעת להשתחרר מייצוג הנתבעת, ונקבע כי ככל הנראה דינו של הערעור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

להימחק לאור העובדה כי הדרך לערער על החלטות לאחר מתן פסק דין היא בדרך של בקשת רשות ערעור ולא של ערעור בזכות.

17. בקשה לארכה להגשת בקשת רשות ערעור על החלטה מיום 21.11.2013 שהוגשה על ידי ב"כ הנוכחיים של התובעת ביום 7.4.2013, נדחתה, בין היתר, משהתובעת לא הציגה "טעמים מיוחדים" למתן ארכה מסוג זה, בהחלטה מיום 13.4.2013. על טעמי החלטה זו ארחיב בהמשך.

18. ביום 12.11.2014 הוגשה התביעה דנן, כמפורט בסעיפים 1-2 לעיל. עד כה, השתלשלות העניינים בתיק הקודם, העולה מתוך המסמכים שצורפו ואינה מוכחשת על ידי מי מהצדדים.

ב. טענות הצדדים;

טענות התובעת:

19. התובעת טענה כי מעשיה ומחדליה של הנתבעת במסגרת ייצוג התובעת בהליך הקודם, עולים לכדי התרשלות, כהגדרתה של עוולת הרשלנות לפי סעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "פקודת הנזיקין").

20. התובעת טענה כי אי עמידתה של הנתבעת במועדים שנקבעו על ידי בית המשפט, אי הגשת בקשות לארכה ואי הגשת כתב הגנה במועדים שנקבעו, גרמו לכך כי כנגד התובעת ניתן פסק דין בהעדר הגנה. יתירה מזאת, גם כשניתן לנתבעת אפשרות לבטל את פסק הדין בתנאי לתשלום עירבון והגשת כתב הגנה עד מועד מסוים, היא לא עמדה בתנאים אלו, לרבות לא הגישה את כתב ההגנה במועד וכן לא שילמה את העירבון במועדים שנקבעו.

21. לטענת התובעת, עדותה של הנתבעת הייתה בלתי מהימנה. ראשית, בתצהירה טענה הנתבעת כי התובעת חייבת לה סך של 10,000 ₪ שלא שולמו בגין שכר טרחתה, אך בעדותה נאלצה להודות כי גם בהסכם נכתב כי שכר הטרחה ישולם במקרה שיתקיים קדם משפט בתיק – ובהליך הקודם לא התקיים קדם משפט. שנית, הנתבעת סיפקה מספר גירסאות בקשר לחובת התשלום של העירבון - בכתב ההגנה מטעמה טענה הנתבעת כי היא הפסיקה לשלם את תשלומי העירבון משום שהתובעת סירבה להחזיר לה את הכסף. ואולם במסגרת עדותה טענה כי הפסיקה לשלם משום שנוצרו לה בעיות בביצוע התשלום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

22. עוד טענה התובעת כי ללא קשר לאי הפקדת העירבון על ידי הנתבעת, הרי שאיחוריה הרבים של הנתבעת הביאו למתן פסק דין כנגד התובעת, עוד בטרם נקבעו התנאים לביטול פסק הדין, וזאת על פי הודאתה של הנתבעת בעצמה בדיון מיום 11.3.2013. לפיכך, רשלנותה של הנתבעת היא שגרמה להטלת הפקדת העירבון על התובעת.
23. לטענת התובעת, הנתבעת התחמקה בחקירתה מלהתמודד עם הטענות בדבר רשלנותה, לרבות כפי שעולה מן המסמכים שצורפו לכתב התביעה ולתצהיר מטעם התובעת.
24. עוד טענה התובעת, כי הנתבעת התרשלה בכל הנוגע לאי הפקדת העירבון. הנתבעת לקחה על עצמה, לנוכח רשלנותה שהביאה להטלת העירבון כאמור, את תשלום העירבון ב-5 תשלומים שווים. הנתבעת היא זו ששילמה את ארבעת התשלומים הראשונים, ויש לראות בכך הוכחה לכך שהיא ראתה את עצמה חייבת בתשלום זה, ולא התובעת. יתירה מזאת, הנתבעת נמנעה מלשלם את התשלום החמישי והאחרון, וזאת מבלי לעדכן את התובעת בכך, ובכך יש הוכחה נוספת לרשלנותה. הנתבעת בהקשר זה יכולה הייתה לצפות כי אי תשלום התשלום החמישי לעירבון יגרום לנזק לתובעת – חיובה בתשלום על פי פסק הדין.
25. עוד טענה התובעת כי הנתבעת התרשלה בניהול הליך הערעור שהגישה, משהגישה הודעת ערעור על החלטה להשאר פסק הדין על כנו, למרות שהייתה צריכה להגיש בקשת רשות ערעור על החלטה, בהתאם לתקנות סדר הדין האזרחי. בהקשר זה, הנתבעת טענה כי הסתמכה על חוות דעת משפטית שקיבלה, אך נמנעה מלצרפה במסגרת הליך זה.
26. עוצמת הפגיעה בתובעת ובשמה, ככזו שאינה עומדת במועדים, הביאה גם לכך שהבקשה לארכה להגשת בקשת רשות ערעור על החלטה להשאר פסק הדין על כנו, שהוגשה על ידי באי כוחה הנוכחיים, גם היא נדחתה, וזאת כאמור, כתוצאה ממחדליה הקודמים של הנתבעת.
27. לטענת התובעת, הנתבעת התרשלה גם בכך שנמנעה מעדכון שוטף של התובעת במתרחש בתיק, והתעלמה מפניותיה של התובעת לקבלת מידע אודות ההליך.
28. עוד טענה התובעת כי לולא התרשלותה של הנתבעת, הרי שניתן היה לה יומה בבית המשפט, היו בידיעה טענות הגנה טובות, והיא על כן יכולה הייתה להדוף את טענות עו"ד כהן במסגרת ההליך הקודם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

29. ראשית, לא היה בידי עו"ד כהן הסכם שכר טרחה חתום, אלא רק פורמט של הסכם שכר טרחה סטנדרטי.

שנית, עו"ד כהן טען כי הסעיף בהסכם הנוגע לתשלום 20% מתמורה כספית או שוות ערך כספית הוא סעיף סטנדרטי בהסכמים עליהם הוא מחתים את לקוחותיו, אך אין סעיף כזה בפורמט ההסכם שצירף לכתב התביעה בהליך הקודם.

שלישית, לאור העובדה כי עו"ד כהן הגיש בתחילה בשם התובעת תביעה כספית – הרי שלא היה כל היגיון לסעיף "שווי תמורה כספית" במסגרת הסכם שכר הטרחה עליו לטענתו חתמה התובעת.

רביעית, בהסכם שכר הטרחה גם לא הייתה התייחסות לקביעת שווי הדירה או למימון הערכת שמאי, מה שמעיד על כך שהתובעת לא חתמה על הסכם עם סעיף "שווי תמורה כספית".

חמישית, ככל שעו"ד כהן היה זכאי לטענתו ל-20% מהתמורה הכספית שקיבלה התובעת, הרי שאין היגיון בכך שביקש וקיבל מהתובעת שני תשלומים על סך 4,000 ₪ בתוספת מע"מ. לעניין זה, טענה התובעת כי אם עו"ד כהן עבד על תשלום במנגנון "הצלחה", הרי שאין היגיון שביקש מן התובעת מקדמות.

שישית, עו"ד כהן ביקש בזמן אמת, חמישה ימים לאחר שחרורו מייצוג על ידי התובעת, סך של 12,000 ₪ בלבד עבור שכר טרחתו בתוספת סך של 8,000 ₪ הוצאות, ולא הזכיר את הטענה שהציג בכתב התביעה מטעמו כי הנתבעת חייבת לו לכאורה 20% משווי התמורה שקיבלה. יתירה מזאת, טענה זו הועלתה על ידי עו"ד כהן לראשונה כשנתיים לאחר דרישתו הקודמת לתשלום שכ"ט בסך 12,000 ₪ כאמור לעיל.

שביעית, עו"ד כהן טוען כי דרישתו הראשונית לסך של 12,000 ₪ נגזרה מן העובדה שמדובר למעשה ב-20% מ-100,000 ₪, סך ההנחה לו זכתה התובעת ברכישת דירתה בפועל. משכך, גם עו"ד כהן הודה למעשה כי בזמן אמת התובעת לא הייתה חייבת לו 20% מכל שווי הדירה שרכשה.

שמינית, הנתבעת היא זו שבזכותה קיבלה התובעת הנחה של 100,000 ₪ ולא עו"ד כהן. תשיעית, נמצאו סתירות רבות בעדותו של עו"ד כהן במסגרת הליך זה, לרבות בקשר לעובדה כי טען בכתב תביעתו כי התובעת לא שילמה לו מקדמות, ובחקירתו נאלץ להודות שהתובעת אכן שילמה לו מקדמות, ובקשר לטענתו בעדותו כי הסך שתבע מן התובעת לא כוללים מע"מ, על אף שבכתב תביעתו חישב סכום זה כולל מע"מ, וכן לגבי העובדה כי תבע מן התובעת 20% מן ההנחה שקיבלה בפועל על רכישת הדירה, וכן 20% על השווי הכולל של הדירה.

30. עוד טענה התובעת כי כתוצאה מהתרשלותה של הנתבעת נגרמה לה עוגמת נפש ופגיעה בשמה הטוב, נוכח העובדה כי עומד כנגדה פסק דין חלוט, ולנוכח העיקולים שהוטלו על חשבונה, כספי הפנסיה שלה ודירת המגורים שלה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

31. התובעת טענה גם כי כתוצאה מהתרשלותה שלה הנתבעת, נגרם לה נזק בסך 124,633.5 ₪ כתוצאה מפתיחת הליכי גבייה ברשות האכיפה והגבייה. בתצהירה הוסיפה התובעת וטענה גם כי נגרם לה נזק ממוני בגובה שכר הטרחה שנאלצה לשלם עד כה לבאי כוחה הנוכחיים, סך של 113,155 ₪ (כולל מע"מ). עוד טענה התובעת לאובדן סך של 10,000 ₪ בגין שכר הטרחה ששילמה לנתבעת.

טענות הנתבעת:

32. הנתבעת טענה כי התובעת נהגה כלפיה בכפיות טובה, בין היתר, לאור העובדה כי לא עמדה בתקיפות על תשלום מלוא שכר טרחה במועד, וכן לאור העובדה כי שילמה בעצמה תשלומים שהתובעת הייתה צריכה לשלם.

33. לטענת הנתבעת, התובעת חייבת לה, נכון למועד זה, 10,000 ₪ בתוספת מע"מ שלא שולמה לה בגין שכר טרחה וזאת כאמור בהסכם בכתב בין הצדדים, וכן סך של 16,000 ₪ ששולמו בגין העירבון לצורך ביטול פסק הדין שניתן כנגד התובעת.

34. עוד טענה הנתבעת כי מגיעים לה סכומים נוספים מן התובעת אותם לא גבתה מן התובעת, בגין הגשת הערעור על ידה בעניינה של התובעת, בענייני הוצאה לפועל של התובעת בהם ייצגה את התובעת, וכן בעניינים אחרים הקשורים לשחרורו ממעצר של אחיה של התובעת.

35. לטענת הנתבעת, לאור היכרותה עם אמה של התובעת, וכן לאור העובדה שהתובעת התלוננה כי אין לה איך לשלם, היא הסכימה, מטוב ליבה, להפקיד סכומים שהתובעת הייתה צריכה להפקיד, כאשר התובעת הבטיחה להחזיר לה סכומים אלו. התובעת לא עמדה בהבטחתה להחזיר לנתבעת סכומים אלו, ולנתבעת נוצר גם קושי לשלם את התשלום האחרון, על סך 4,000 ₪, מתוך העירבון. הנתבעת טענה בהקשר זה, כי היא הודיעה לתובעת כי עליה לשלם את התשלום האחרון בסך 4,000 ₪ מתוך העירבון, ומשהתובעת לא פעלה כן וניתן פסק דין כנגדה בהליך הקודם, אין לה להלין אלא על עצמה בלבד.

36. הנתבעת דחתה את טענות התובעת כאילו מנעה מן התובעת מלהיות מעורבת בתיק. להפך, התובעת הייתה מעורבת ואף חתמה על תצהירים שונים שהוגשו. לטענת הנתבעת, התובעת אף הודתה לה בזמן אמת על טיפולה המשפטי הטוב.

37. בנוסף, בחקירתה, טענה הנתבעת כי העיכובים בהגשת כתב הגנה מטעמה נבעו מחוסר שיתוף פעולה ובהתנהלות בלתי נעימה מטעם התובעת (ר' עמ' 35, ש' 16 לפרו').

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

38. לטענת הנתבעת, ניתן פסק דין כנגד התובעת רק בשל פעולותיה של התובעת עצמה – הימנעותה מתשלום העירבון – ובהקשר זה וודאי שלא פעלה על מנת להפחית את נזקיה. עוד טענה הנתבעת, כי אמנם הודתה במסגרת הדיון בבקשה לביטול פסק הדין כי טעתה, אך עשתה זאת מתוך אנושיות כלפי התובעת ורצון שבית המשפט יתחשב במצבה. בהקשר זה, ציינה הנתבעת כי בינה בין התובעת היו יחסי חברות.
39. לטענת הנתבעת, היא עמדה במועדים שנקבעו בבית המשפט, וביקשה ארכות מועד, ובכל מקרה לא האיחורים הם אלו שגרמו למתן פסק הדין כנגד התובעת, אלא הימנעותה של התובעת מתשלום כל העירבון בהתאם להחלטת בית המשפט בבקשה לביטול פסק הדין.
40. בנוסף, הנתבעת טענה כי לא היה לתובעת כל סיכוי להדוף את תביעתו של עו"ד כהן בהליך הקודם. עוד טענה כי התובעת אינה איש ציבור או עורכת דין, ופרסום פסק דין כנגדה אינו יכול לגרום לה לנזק.
41. עוד טענה התובעת, כי הנתבעת בחרה בשלב מסוים לשחררה מייצוג ולפנות לבאי כוחה הנוכחיים, והיא אינה אחראית לכל פעולה שבחרו באי כוחה הנוכחיים לעשות, לרבות בקשר לבקשה לארכה להגשת רשות ערעור על ההחלטה מיום 21.11.2013. התובעת יכולה הייתה גם להגיע להסדר מקל עם עו"ד במסגרת ניהול ההליך הקודם – ומשבחרה היא שלא לעשות כן – אין לה אלא להלין על עצמה.
42. לטענת הנתבעת, התובעת לא הוכיחה את תביעתה משום שאף בחקירתה לא יכולה הייתה להגיד כמה היה עליה לשלם לעו"ד כהן על עבודתו, ובכך לא עמדה בנטל של הוכחת נזקיה. יתירה מזאת, התובעת אף לא קיזזה מנזקה את שכר הטרחה שהייתה צריכה לשלם לנתבעת.
43. בהקשר זה, טענה הנתבעת כי הוכח בפני בית המשפט הנכבד כי עו"ד כהן עמל רבות על ייצוג התובעת, ועל כן שכרו ניתן לו בצדק במסגרת תביעתו. בהקשר זה, נטען כי הוכח שבמסגרת ייצוגה של התובעת על ידי עו"ד כהן, הייתה התובעת אמורה להפסיד את דירתה, ורק בזכות עבודתו של עו"ד כהן ועבודתה של עו"ד פוטשניק, נמנע ממנה הפסד זה. לפיכך, לעו"ד כהן הגיע 20% מכל שווי הדירה.
44. לעניין העובדה כי אין הסכם שכ"ט חתום בין התובעת לבין עו"ד כהן יש להאמין לגרסתו של עו"ד כהן כי ההסכם החתום הועבר יחד עם כל הקלסרים בעניינה של התובעת לעו"ד פוטשניק ומשם לבאי הכוח הנוכחיים של התובעת. עוד נטען כי עו"ד כהן העיד כי אמה של התובעת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

נכחה בזמן החתימה על הסכם השכ"ט, ומשהתובעת החליטה שלא להעיד את אמה, פועל הדבר לחובתה.

45. הנתבעת טענה בנוסף כי פסק הדין נגד התובעת ניתן בשל העובדה שלא שילמה את העירבון כנדרש, ולא בגלל רשלנות כלשהי של הנתבעת. במובן זה, הימנעותה של התובעת מלשלם את כל תשלום העירבון הנדרש היא זו שגרמה לנזק, ככל שהוא קיים, ועל כן אין כל קשר סיבתי בין התנהלותה של הנתבעת לנזק הנטען. לחילופין נטען כי בכל מקרה, ככל שיקבע כי יש קשר סיבתי, הרי שיש לקבוע לתובעת אשם תורם בשיעור של 99%-100%.

46. עוד נטען כי יש לקזז מכל סכום שיקבע לחובת הנתבעת את שכר הטרחה לו זכאית הנתבעת בגין ייצוג התובעת בהליכים השונים, לרבות הליכי הערעור. הנתבעת הוסיפה וטענה כי בכל מקרה נותק הקשר הסיבתי, לאור העובדה שהתובעת שחררה את עו"ד פוטשניק במסגרת הדיון בערעור, וכן משום שהגיעה להסכם פשרה עם עו"ד כהן בקשר לתביעתו. לבסוף נטען כי התובעת לא הוכיחה כלל עגמת נפש ו/או פגיעה בשמה הטוב.

ג. דיון והכרעה ;

47. במסגרת בירורה של תביעה זו, עלינו להשיב על מספר סוגיות משנה. ראשית, אתייחס לחובת הזהירות וסטנדרט הזהירות הנדרש מעורך דין מייצג בהליך משפטי. שנית, אדרש לשאלה האם בהתנהלותה של עו"ד פוטשניק במסגרת ייצוגה של התובעת בהליך הקודם היא הפרה את חובת הזהירות, דהיינו התרשלה כלפי התובעת. שלישית, אבחן, ככל שאקבע כי עו"ד פוטשניק התרשלה, האם התרשלות זו גרמה לנזק כלשהו לתובעת, תוך התייחסות לסעדים הנטענים על ידי התובעת.

ג.1. חובת הזהירות של עורך דין ללקוחו ;

48. דומה שלמותר להרחיב על חובותיו של עורך הדין ללקוחו, משעניין זה פורט בהרחבה בפסיקת בית המשפט העליון במרוצת השנים (ר' ע"א 735/75 מרדכי רויטמן נ' יצחק אדרת, פ"מ ל(3) 75 (1976) (להלן: "עניין רויטמן")); ע"א 37/86 משה לוי נ' יצחק יחזקאל שרמן, פ"ד מד(4) 446 (1990) (להלן: "עניין לוי")). בפסיקה זו נקבע כי בסיס עיקרי לחבותו של עורך דין ללקוחו הוא חווי, הנובע מהסכם הייצוג עליו חתמו הצדדים. בסיס נוסף הוא נזיקי, במסגרת רשלנות מקצועית, אם מתקיימים היסודות הנדרשים לכך: חובת זהירות, הפרת חובת הזהירות ונזק כתוצאה מהפרת חובת הזהירות (ר' עניין לוי, בעמ' 462).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

49. האופן שבו מנהל עורך הדין הליך משפטי עשוי להקים, בנסיבות מסוימות, טענת רשלנות כנגדו, כאשר עורך הדין אחראי ל"מעשים ומחדלים אשר עורך-דין סביר ונבון נשמר היה מפניהם באותן נסיבות" (ר' עניין רויטמן, בעמ' 80).
50. על עורך הדין הלוקח על עצמו ייצוגו של לקוח בהליך משפטי חלה החובה, בין היתר, לעמוד בלוח הזמנים, לרבות בקשר למועדים שנקבעו בחוק או על ידי בית המשפט, וכן החובה להנחות את לקוחו בקשר למועדים רלוונטיים לעניינו, כמו לדוגמה במקרה של התיישנות טענותיו, כמו גם להכין כראוי את כתבי טענותיו ולהופיע כנדרש בבתי המשפט כאשר הוא מייצג את לקוחו (ר' עניין לוי, בעמ' 462).
51. המלומדים פרידמן וכהן אף מדגישים ביתר שאת את אחריותו של עורך הדין בקשר להגשת מסמכים משפטיים בשם לקוחו, ובפרט בקשר להגשת מסמכי ערעור. לשיטתם, החובה להגיש מסמכים במועד הקבוע בדין או הקבוע על ידי בית המשפט הוא חיוב מוגבר המוטל על עורך הדין, שאם לא הוגשו מסמכים במועד יהיה על עורך הדין להוכיח, ועליו יהיה הנטל בהקשר זה, את העדר רשלנותו (ר' פרידמן וכהן, **חוזים** כרך ג', בעמ' 389; ואת סקירתה של כב' הש' בלכר ב-ת.א (שלום ראשלי"צ) 34924-11-09 **יוסף בוני נ' עו"ד ציון גבאי** (פורסם בנבו, 5.12.2012), וכן בת.א (ראשלי"צ) 45161-03-10 **אהרון חיון נ' ילון מיכאל אדגר הכט** (פורסם בנבו, 30.12.2012)).
52. ואולם, ראוי לסייג את האמור לעיל, בדבר אחריותו של עורך הדין, ובפרט עורך הדין המייצג בהליך משפטי. חשוב לציין כי בשעה שבוחנים את התנהלות עורך הדין, אין לעשות זאת על פי מבחן התוצאה, בראיה בדיעבד, אלא יש לבחון את הדברים בעת התרחשותם ובעת ניהול ההליך. בנוסף, לא כל טעות שבשיקול דעת מהווה התרשלנות, במובן שחובתו של עורך הדין היא אינה שלא טעות בשיקול דעתו, אלא מוטלת עליו החובה להשתמש בשיקול דעתו כמיטב יכולתו (ר' לעניין זה: ע"א 3580/06 **עזבון המנוח חגי יוסף נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.3.2011); עניין רויטמן לעיל, עניין לוי לעיל, ע"א (מחוזי י-ם) 8495-09-13 **ח.ג הובלות בע"מ נ' עו"ד עודד הכהן** (פורסם בנבו, 25.8.2014)).
53. בעניינינו, דומה שאין חולק כי עו"ד פוטשניק הייתה חייבת בחובת זהירות כלפי התובעת, לרבות, בין היתר, בקשר לחובות העמידה בלוחות הזמנים והגשת כתב ההגנה בהליך המקורי במועדו בשם התובעת.
54. אשר על כן, הדיון בעניינינו התמקד ביסוד ההתרשלנות במובן שננתח האם הפעולות שביצעה עו"ד פוטשניק במסגרת ההליך הקודם היוו התרשלנות מטעמה. לנוכח ריבוי האירועים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

במסגרת השתלשלות האירועים שתוארה לעיל, ננתח את האירועים שהתרחשו במסגרת ההליך הקודם על פי סדרם הכרונולוגי, עקב בצד אגודל.

ג.2. האם הנתבעת התרשלה?

ג.2.1. קבלת פסק דין בהעדר הגנה:

55. העובדות אשר עולות מהבקשות וההחלטות שניתנו במסגרת ההליך הקודם לא מותירות מקום לספק כי התנהלותה של עו"ד פוטשניק, לפחות עד למתן פסק הדין בהעדר הגנה כנגד התובעת, הייתה לא תקינה, ואינה עמדה בסטנדרט הזהירות המוטל על עורך דין כלפי לקוחותיו. ואפרט.

56. עד ליום 23.5.2012 בו נתן בית המשפט פסק דין בהעדר הגנה לטובת עו"ד כהן, הספיקה הנתבעת לבקש בשם התובעת ארבע ארכות שונות להגשת כתב הגנה, ואף לא לעמוד במועדים שהיא עצמה ביקשה. כך, ביום 13.5.2012, ארבעה ימים לאחר המועד להגשת כתב ההגנה שהיא עצמה ביקשה במסגרת בקשה קודמת, הגישה הנתבעת בקשה למתן ארכה להגשת כתב הגנה עד ליום 20.5.2012, ואולם גם במועד זה לא עמדה. בהעדר כתב הגנה בתיק, לא נותר לבית המשפט הברירה אלא להיענות לבקשת עו"ד כהן וליתן ביום 23.5.2012 פסק דין בהעדר הגנה לטובת עו"ד כהן, וזאת מבלי לדון כלל בתיק.

57. עו"ד פוטשניק הודתה בעצמה בבקשה לביטול פסק הדין שהגישה ביום 4.7.2012 כי כתב ההגנה לא הוגש בשל מחדלה שלה. כך גם עולה מפרוטוקול הדיון בבקשה לביטול פסק הדיון מיום 11.3.2013. לפיכך איני מוצאת שיש צורך להידרש לטענות הצדדים בקשר לשאלה האם עו"ד פוטשניק סברה בטעות כי ביום 22.5.2015 ניתנה לה ארכה להגשת כתב הגנה עד ליום 24.5.2012 או לאו (ר' עמ' 25-26 לפרו' הדיון).

58. אעיר למעלה מן הצורך, כי על אף שאיני כאמור מוצאת להכריע בעניין זה, תמוהה בעיני טענת הנתבעת כי קיבלה ארכה באופן וולנטרי מבית המשפט להגשת כתב ההגנה ולא טרחה לבדוק זאת, ודאי כאשר ממילא על פי הארכה שהיא עצמה ביקשה, הייתה צריכה היא להגיש את כתב ההגנה עד ליום 20.5.2012, וההודעה שקיבלה לכאורה מבית המשפט הייתה רק ביום 22.5.2012, יומיים לאחר המועד שהיא עצמה ביקשה.

59. עוד אציין כי איני מוצאת להידרש לטענתה של הנתבעת, שנטענה בעלמא במסגרת חקירתה החוזרת, כי העיכוב בהגשת כתב הגנה מטעמה נבע לכאורה לנוכח חוסר שיתוף פעולה מצד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

- התובעת והתנהלות בלתי נעימה מצידה. הנתבעת לא צירפה כל ראיה לטענה זו, וממילא אין בטענה זו כדי להוות הסבר בדיעבד, לאי הגשת כתבי בי דין בהתאם להחלטות בית המשפט, ובכל מקרה הייתה פנויה לנתבעת הדרך לבקש להשתחרר מייצוג, ככל שהתובעת לא שיתפה עמה פעולה.
60. לפיכך, עולה כי בהתנהלותה של הנתבעת באי הגשת כתב הגנה במועדים הקבועים על פי דין ועל בית הארכות שניתנו על ידי בית המשפט, כאמור לעיל, הפרה הנתבעת את חובתה כעורכת דין כלפי התובעת.
61. משקבענו כי בהתנהלותה של הנתבעת הפרה היא את חובת הזהירות כלפי התובעת, עלינו להתייחס לקשר הסיבתי בין ההתרשלות לבין הנזק שנגרם, ככל שנגרם, לתובעת.
62. בעת בחינת קיומו של קשר סיבתי בין התרשלות לבין נזק, עלינו לבחון התקיימותם של קשר סיבתי עובדתי וקשר סיבתי משפטי. קשר סיבתי עובדתי נבחן על פי השאלה האם אילולא ההתרשלות היה הנזק נגרם. הקשר הסיבתי המשפטי נבחן בדרך כלל על פי מבחן הצפיות, במובן שהאדם האדם הסביר יכול היה לצפות את הנזק שנגרם כתוצאה מהתרשלותו (ר' ע"א 2007/08 נירה לוטן נ' עזבונו של דוד ירמייב ז"ל (פורסם בנבו, 11.4.2011) (להלן: "עניין לוטן").
63. בעניינינו, בהחלטה מיום 11.3.2013, קבע בית המשפט כי פסק הדין יבוטל רק בכפוף להפקדת ערובה בסך 20,000 ₪ ותשלום 4,000 ₪ הוצאות. משכך, במובן של קשר סיבתי עובדתי, לא יכול להיות חולק כי אילולא התרשלותה של עו"ד פוטשניק באי הגשת כתב הגנה במועד, לא היה נפסק נגד התובעת פסק דין בהעדר הגנה, ולא היו נקבעים תנאים, לרבות תשלום ערובה בסך 20,000 ₪, על מנת שיבוטל פסק הדין. גם במובן הסיבתי משפטי, אין חולק כי עורך-דין סביר יכול היה לצפות כי אי הגשת כתב הגנה במועד עלול להביא לקבלת פסק דין בהעדר הגנה נגד לקוחו.
64. אשר על כן, התרשלותה של הנתבעת הביאה למתן פסק הדין כנגד התובעת ולהצבת תנאי תשלום עירבון על סך 20,000 ₪ לצורך ביטולו, כאמור בהחלטת בית המשפט מיום 11.3.2013. ואולם, החלטה זו לא סיימה את ההליך המשפטי, משעמדה בפני התובעת האפשרות לשלם את העירבון בהתאם להחלטת בית המשפט, ולבטל את פסק הדין. משכך, עלינו לבחון את אחריות הצדדים לאי תשלום העירבון, ועל כן לאי ביטולו של פסק הדין בהתאם לכך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

ג.2.2. אי תשלום העירבון:

65. אין חולק כי על פי סדרם הרגיל של הדברים, כאשר בית המשפט מטיל חובות תשלום על הצדדים, לרבות הוצאות והפקדות עירבון, חובות אלו מוטלות על בעלי הדין ולא על באי כוחם. כך בעניינינו, על פי סדרם הרגיל של הדברים, תשלום העירבון והוצאות בית המשפט במסגרת ההחלטה מיום 11.3.2013, הוטלו על התובעת ולא על הנתבעת, והיא זו שהייתה אחראית לביצוע התשלום בהתאם. אין גם חולק בהקשר זה, כי ככל שתשלום העירבון היה משולם במלואו, פסק הדין שניתן נגד התובעת היה מבוטל, שהרי כתב הגנה אכן הוגש לתיק בסופו של דבר ביום 24.4.2013.

66. ודוק. הטלת חובות המוטלות על בעלי הדין על באי כוחם, אינו עניין שבשגרה, גם כאשר נקבע כי עורך הדין התרשל כלפי הלקוח. כך קבע בית המשפט העליון בעניין לוטן: "רשלנות של עורך דין כלפי לקוחות אין בה ככלל כדי להצדיק את הצבתו של עורך הדין – ללא הסכמתו – בנעליו של לקוחו. על בית המשפט לקבוע כעיקרון את אחריותו של עורך הדין לנזקי לקוחו, ולקבוע את היקף חבותו של עורך הדין ואת הפיצויים שבהם יחוב ללקוחו, ולא לתור אחר דרכים – שאינן מוסכמות על הצדדים – "להוצאתו של הלקוח מן התמונה", בהקשר לחובות שונים של הלקוח, אפילו אלה נוצרו כתוצאה מהפרות, או עוולות של עורך הדין" (עניין לוטן, בפס' 71) (ההדגשות אינן במקור – ר.ב.ע.).

67. ואולם בעניינינו, הנתבעת לא הכחישה את הטענה כי היא שילמה בפועל בעצמה, במהלך החודשים, את העירבון במקום התובעת, בסך של 16,000 ₪ (עמ' 30, ש' 29-26 לפרו'). לטענת התובעת, לאור העובדה כי התנהלותה של הנתבעת היא זו שגרמה להטלת העירבון מלכתחילה, הרי שהנתבעת לקחה על עצמה את תשלום העירבון, ולא ביקשה או דרשה מן התובעת החזר על כך. מנגד, הנתבעת טענה כי שילמה את העירבון "מטוב ליבה", במטרה לעזור לתובעת אשר התלוננה רבות על מצבה הכספי. עוד הוסיפה בחקירתה הנתבעת כי היא פנתה לתובעת עשרות פעמים כי תשלם את תשלומי העירבון, והתובעת לא שילמה (עמ' 31, ש' 13-1 לפרו'), וכן כי את התשלום האחרון לא ביצעה הנתבעת כי היא נתקלה בקושי כספי, והיא עדכנה את התובעת כי עליה לשלם את התשלום האחרון.

68. בהעדר ראיה כלשהי שהוגשה מטעם הנתבעת לעניין דרישותיה (עשרות פניות, לטענתה כאמור) לכאורה להחזר תשלום הערובה מן התובעת, או לעניין ההודעה לתובעת על הצורך בתשלום האחרון לעירבון על ידה, קשה לטעמי לקבל את גרסתה. מן הראיות עולה כי הנתבעת הקפידה לשלם בעצמה ארבעה תשלומים מתוך חמישה מתוך העירבון, באופן שסביר כי יצר הסתמכות אצל התובעת בקשר לביצוע תשלומי העירבון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

69. מצופה היה כי הנתבעת תציג לפחות בדל של ראיה או פירוט לעובדה כי הנתבעת התריעה לכאורה בפני התובעת עשרות פעמים לטענתה כי עליה לשלם את תשלומי העירבון. העדר ראיה, לרבות תכתובת כלשהי, במהלך החודשים הרבים שעברו ממתן ההחלטה הרלוונטית, במסגרתה הודיעה הנתבעת לתובעת כי עליה לשלם לה בחזרה את העירבון או כי באחריותה לשלם את העירבון, באופן שיסתור את ההסתמכות שנוצרה אצל התובעת כי הנתבעת היא זו שמשלמת את העירבון, כפי שעולה מתשלום העירבון בפועל, פועל לרעת הנתבעת.

70. אין טענותיה של הנתבעת בהקשר זה נוחות גם עם הבקשה לארכה להפקדת העירבון שהגישה במסגרת ההליך הקודם (ר' נספח 30 לכתב התביעה). במסגרת בקשה זו, טענה הנתבעת כי ביום 20.5.2013 התובעת שילמה הוצאות בסך של 5,500 ₪ ואת הפיקדון בסך 4,000 ₪, עניין "שהקשה על המבקשת [התובעת] מאוד". לבקשה זו לא צורף תצהיר, ולא ברור ממנה בשם מי טענה הנתבעת לקושי בתשלומים, אם ממילא אין מחלוקת שהנתבעת היא זו שנשאה בתשלומים אלו, לרבות אלו ששולמו ביום 20.5.2013, וכאמור לא צורפה ראיה כלשהי ו/או תכתובת כלשהי בינה לבין התובעת, בקשר לביצוע תשלומים אלו.

71. אוסיף כי אין טענותיה של עו"ד פוטשניק מסתדרות גם עם העמדה שהציגה בפני בית המשפט בבקשה לביטול ההחלטה מיום 14.10.2013 בדבר סגירת התיק, כי התובעת לא שילמה את חלקו האחרון של העירבון לכאורה משום שממילא הבר"ע שהגיש עו"ד כהן ביטלה את חובת ההפקדה, ולא בשל קושי מסוים בביצוע התשלום.

72. למעלה מן הצורך אציין, כי לנוכח העובדה כי הפקדת העירבון נדרשה, באופן ברור, כתוצאה ממחדליה של עו"ד פוטשניק באי הגשת כתב ההגנה במועד, אין לקבל לדעתי את טענתה של הנתבעת כאילו על התובעת להלין על עצמה ככל שלא יכולה הייתה, או בחרה שכך, שלא לשלם את התשלום האחרון לעירבון לצורך ביטול פסק הדין.

73. מקובלים עלי לעניין זה דבריו של הש' נחלון בעניין ת.א (שלום י-ם) 2766-09 ציון קלימי נ' יעקב פודים (פורסם בנבו, 11.3.2015) (להלן: "עניין קלימי"), אשר עסק בעניין דומה במסגרתו עורך הדין לא הגיש בשם לקוחותיו ערעור על פסק דין שניתן כתוצאה ממחדלו שלו, וטען לאחר מכן כי הערעור לא הוגש בשל חוסר יכולתם של לקוחותיו לשלם את האגרה והעירבון שהיה עליהם להפקיד. כך נקבע בעניין זה:

"הלוא מדובר בהליך שנועד כל כולו לתקן מחדל רשלני של הנתבע, ושאיננו רשלנותו כלל לא היה נדרש. בנסיבות אלה, מצופה היה מן הנתבע לנקוט את ההליך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

בלא לגבות שכר טרחה, ואולי גם לשאת בעצמו בהוצאות הנדרשות. אין הוא יכול להלין על התובעים שנמנעו מלממן עבורו, במימון משמעותי, את הניסיון לתקן את מחדליו שלו."

74. כך גם בעניינינו, על אף האמור בעניין לוטן בעניין הזהירות בהטלת חובות בעלי דין על באי כוחם, נראה כי לא יכול להיות חולק כי הפקדת העירבון נדרשה אך ורק בשל מחדליה של עו"ד פוטשניק באי הגשת כתב ההגנה במועדים הקבועים, ועל כן יתכן שראוי היה כי היא תיקח על עצמה את תשלום העירבון.

75. בנוסף, על הנתבעת היה להציג ראייה כלשהי לכך שמילאה את חובתה כעורכת דין להסביר ולהזהיר את התובעת מן ההשלכות של אי תשלום התשלום האחרון לעירבון (ר' אלי הלם, "רשלנות מקצועית של עורכי דין", 102 (2017)). לא למותר להזכיר בשנית בהקשר את חובותיו של עורך הדין כלפי לקוחו, כפי שנקבעו על ידי בית המשפט העליון בעניין לוי, בעמ' 462:

"על עורך הדין לעמוד בלוח זמנים, והדברים אמורים הן בכל הקשור למגבלות זמן שנקבעו בחוק והן בנוגע למגבלות זמן הקבועות בהוראות שנותן הלקוח לעורך דינו. כך, למשל, חייב עורך-דין להזהיר את לקוחו לגבי תקופת התיישנות של התביעה שבידו, ובמיוחד כאשר קיימת תקופת התיישנות מיוחדת". (ההדגשות אינן במקור – ר.ב.ע.)

76. הנתבעת לא הציגה כל ראייה או מסרה פירוט כלשהו בקשר לטענתה כי הסבירה לכאורה לתובעת כי עליה לשלם את התשלום האחרון לעירבון אחרת ינתן פסק דין כנגדה על מלוא סך פסק הדין. מוקשית בעיני הטענה כי הנתבעת אכן הזהירה את התובעת כאמור, ואילו התובעת בחרה על דעתה שלא לשלם את התשלום האחרון לעירבון, בסך 4,000 ₪, תוך שהיא מודעת לכך כי הדבר יביא למתן פסק דין של מאות אלפי שקלים נגדה.

77. מן האמור לעיל עולה, כי אני מקבלת את גרסתה של התובעת כי הנתבעת לקחה על עצמה את תשלום העירבון, מבלי שאדרש להכריע לסיבות לכך, בין אם מטוב ליבה, כך לטענת הנתבעת, ובין אם משום שהתרשלותה הביאה להטלת העירבון כשלעצמו, כך לטענת התובעת. הנתבעת התרשלה משלא הקפידה לשלם את התשלום החמישי והאחרון מתוך הערובה, וכן התרשלה בתפקידה משלא הזהירה והסבירה לתובעת את ההשלכות של אי ביצוע תשלום זה על ידה. במובן זה, אילו לא התרשלה הנתבעת בתשלום התשלום האחרון מתוך הערובה, ומילוי תפקידה בעדכון ואזהרת התובעת בדבר ההשלכות בביצוע התשלום האחרון, היה פסק הדין מבוטל והתובעת יכולה הייתה להתגונן בפני טענות עו"ד כהן במסגרת ההליך הקודם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

78. יפים דבריו של בית המשפט בהליך הקודם, בהחלטתו מיום 21.11.2013, במסגרתם התייחס לעובדה כי פסק הדין בהעדר הגנה נותר על כנו, אך ורק בשל כשלים פרוצדורליים הקשורים בעמידה במועדים ובאיחור בהפקדת העירבון:

"אודה ולא אבוש, כי לבי כבד עם התוצאה לפיה, למרות טענות הנתבעת ביחס לתביעתו של התובע, אשר הינה תביעה לתשלום שכ"ט, הרי שכתוצאה ממחדלים "מעין" פרוצדורליים, יוותר על כנו פסק הדין אשר סכומו גבוה. יחד עם זאת, השתלשלות העניינים המפורטת לעיל מביאה למסקנה חד משמעית, כי מדובר במקרה קיצוני של התנהלות מזלזלת בהליכי בית משפט, הגשת בקשות חוזרות ונשנות למתן ארכות, במועדים מאוחרים, מטעמים שונים ובלתי מוצדקים, התעלמות ממועדים שנקצבו שוב ושוב ע"י ביהמ"ש, אי עמידה באף אחד מן המועדים שבהם נקב בית המשפט בהחלטתו מיום 11.3.13, ואיחורים חוזרים ונשנים."

ג.1.3. הודעת הערעור:

79. כזכור, לאחר החלטת בית המשפט על השארת פסק הדין על כנו מיום 21.11.2013, הגישה הנתבעת ביום 15.1.2014 הודעת ערעור על החלטה זו. בית המשפט המחוזי ביקש ביום 21.1.2014 הבהרה לעניין מעמדו של הערעור בזכות, ומשלא הוגשה כל תגובה, הערעור נמחק ביום 11.2.2014.

80. לאחר שנערך דיון ביום 2.3.2014 במסגרתו שחררה התובעת את הנתבעת מייצוג, נמסר לתובעת כי דין ערעורה להימחק, לנוכח העובדה כי על פי הדין הייתה צריכה להגיש בקשת רשות ערעור, ולא הודעת ערעור.

81. בהחלטתו מיום 13.4.2014 בבקשה למתן ארכה להגשת בקשת רשות ערעור על ההחלטה מיום 21.11.2013 שהוגשה על ידי ב"כ הנוכחיים של התובעת, דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה, לנוכח טעותה של הנתבעת בהגשת הודעת ערעור על פני בקשת רשות ערעור. בית המשפט המחוזי קבע כי "בנדון יכול היה בא כוחה של המבקשת להימנע מטעותו על נקל ע"י בחינת הדין הנוהג... לא עסקינן בהלכה חדשה...אלא בדברים ידועים העומדים מזה ימים ימימה." עוד קבע בית המשפט המחוזי, כי נמסר לנתבעת כבר ביום 7.1.2014 על ידי ב"כ עו"ד כהן על הצורך בהגשת בקשת רשות ערעור, על פני הודעת ערעור. ובכל זאת, בחרה הנתבעת להגיש הודעת ערעור ביום 15.1.2014.

82. דומה, אם כן, כי הנתבעת התרשלה כלפי התובעת, בכך שלא פעלה במקצועיות המצופה מעורך דין, לרבות בקיאות במועדים הקבועים בדין, וזכותו של מבקש בהגשת ערעור על החלטה, בניגוד לפסק דין (ר' אלי הלם, "רשלנות מקצועית של עורכי דין" עמוד 90, 95

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

2017)). כעולה מהחלטת בית המשפט המחוזי, פעולותיה לעיל של הנתבעת גרמו באופן ישיר לכך שתיחסם בפני התובעת האפשרות לערער על החלטת בית המשפט מיום 21.11.2013. אשר על כן, אין מנוס מלקבוע כי הנתבעת התרשלה כלפי התובעת גם במסגרת הליך הערעור על ההחלטה מיום 21.11.2013 להותיר את פסק הדין על כנו, ולאפשר לתובעת להתגונן במסגרת ההליך הקודם.

סיכום ביניים;

83. מצאתי כי הנתבעת התרשלה משלא עמדה במועדים הקבועים על ידי בית המשפט להגשת כתב ההגנה, ועל כן התנהלותה הביאה למתן פסק דין בהעדר הגנה נגד התובעת. עוד מצאתי כי הנתבעת לקחה על עצמה את תשלום העירבון שנפסקו לצורך ביטול פסק הדין, ועל כן התרשלה בכך שלא שילמה את התשלום החמישי והאחרון, ובכך שלא הסבירה והזהירה את התובעת לשלם את התשלום האחרון, אחרת ינתן פסק דין שיחייב אותה לשלם לעו"ד כהן את הסכום המלא הנתבע בתביעה שהוגשה נגדה. מצאתי גם כי בהתנהלותה במסגרת הליכי הערעור הפרה הנתבעת את חובותיה המקצועיים כעורכת דין כלפי התובעת, והביאה לכך שתמנע בפני התובעת האפשרות לערער על החלטת בית המשפט מיום 21.11.2013.

84. אוסיף כי לא מצאתי לדון בטענות הנוספות של הנתבעת בקשר עם "אשם תורם" לכאורה של התובעת ו/או חוסר תום הלב לכאורה של התובעת, משטענות אלו נטענו בעלמא ובאופן בלתי מבוסס, וחלקן אף נטענו לראשונה בסיכומי הנתבעת, וממילא איני מוצאת בהן רלוונטיות לעניין זה.

ד. האם ההתרשלות גרמה לנזק?

85. ואולם, אין בקביעות לעיל כדי להספיק על מנת שהתובעת תוכיח את תביעתה ואת נזקיה. טענתה של התובעת היא כי אילולא רשלנותה של עו"ד פוטשניק, היא לא הייתה נדרשת לשלם לעו"ד כהן את סכום פסק הדין במסגרת ההליך הקודם. על מנת להצליח בטענה זו, "על התובע הנטל להוכיח, כי אלמלא התרשלות עורך הדין תוצאת פסק הדין הייתה משתנה לטובתו" (ר' ע"א 989/03 חטר-ישי נ' חנינזון, פ"ד נט(4) 796, 811 (2005) (להלן: "עניין חטר-ישי"). בעניינינו, על התובעת מוטל נטל ההוכחה להראות כי היו בידיה טענות הגנה טובות, במובן שאילולא התרשלותה של הנתבעת, אם היה מתנהל ההליך הקודם לגופו, סופו היה להידחות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

86. בעניין ע"א 9022/08 אהובה מגורי-כהן נ' עו"ד משה קמר (פורסם בנבו, 3.5.2010) (להלן: "עניין מגורי-כהן") קבע כב' השופט רובינשטיין כי מהלך שכזה, במסגרתו נדרש בית המשפט אשר עוסק בטענת רשלנות עורך הדין המייצג, לדון, באופן היפותטי, מה היה פוסק בית המשפט בדיון שהוליד את התביעה הרשלנית, הוא מוקשה, הן במישור הראייתי והן במישור המדיניות הציבורית.
87. במישור הראייתי, על התובע מוטל נטל כבד מבחינה ראייתית, שכן כל מי שהתנסה במלאכה המשפטית יודע כי אין לדעת בוודאות את תוצאותיהם של הליכים משפטיים על מתן פסק דין חלוט, ואין לדעת מה הייתה התוצאה לולא התנהל ההליך באופן שונה (ר' עניין חוטר-ישי, בפס' 28). כדי שתתקבל תביעה מסוג זה, נדרש הטוען להוכחת טענותיו ב-"מובהקות יתירה" (ר' עניין מגורי כהן, בפס' כ').
88. במישור המדיניות הציבורית, מהלך היפותטי שכזה, עשוי לגרור קביעות סותרות של בתי משפט שונים, בערכאות שונות, משבית המשפט אשר דן בתביעת הרשלנות נדרש להעריך מחדש את ההליך שהוליד את התביעה הרשלנית (ר' עניין מגורי כהן, בפס' כ"א-כ"ב לפסק דינו של השופט רובינשטיין).
89. לכאורה, ההליך המתואר בעניינינו הוא קל יותר, משום שלמעשה לא נערך דיון לגופם של דברים בהליך הקודם, ועל כן פוחת הקושי הנובע מהצורך של מותב זה להעריך את התנהלות הערכאה שדנה בהליך הקודם, שכאמור לא התקיים לגופו (ר' גם דיון בהקשר זה בעניין קלימי). ואולם, גם לגבי מקרים כאלו נקבע בעניין מגורי כהן: "גם במקרים אלה [ניתן פסק דין בהעדר הגנה בהליך הקודם – ר.ב.ע], יאלץ בית המשפט לשער מה היה קורה אילו היה מוגש כתב הגנה במועד: ברי, כי לא היה ניתן פסק דין בהיעדר... אך עדיין יש לשער כיצד היה מכריע בית המשפט בתום ההליך לגופו. האם הייתה עמדה הנתבע מתקבלת?...".
90. לסיכום, על התובעת בעניינינו לעמוד בנטל הוכחה כבד להוכיח כי אילולא התרשלנות של הנתבעת, היה ההליך הקודם מתנהל כך שהתביעה הייתה נדחית, והיא לא הייתה צריכה לשלם את סך פסק הדין לעו"ד כהן.
91. לצורך כך, עלינו לפרוש בתמצית את הבסיס העובדתי להליך הקודם, ולאחר מכן להתייחס לטענות הצדדים בהליך הקודם, דהיינו טענותיו של עו"ד כהן וטענותיה של התובעת כנתבעת בהליך הקודם, כפי שהן עולות מכתבי הטענות שהוגשו במסגרת ההליך הקודם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

1. ד. ההליך הקודם:

92. התובעת שכרה את שירותיו של עו"ד כהן לייצוג משפטי לאחר שלא קיבלה את דירת המגורים שרכשה בעיר רעננה בפרויקט "צמרות רעננה" (להלן: "הפרויקט") במועד מסירת החזקה. על פי כתב התביעה שהגיש עו"ד כהן, הסכם המכר לגבי הדירה שרכשה התובעת עמד על סך 960,000 ₪.
93. בבדיקות שונות שערך עו"ד כהן נמצא כי המבנה הכולל את הדירה שרכשה התובעת יועד לשמש את כלל דיירי הפרויקט כמעין "שטח לשימוש ציבורי" ולא יועד למגורים. דהיינו, לדירה שרכשה התובעת לא היה היתר כדין, והדבר גרם לעיכוב במסירתה לתובעת.
94. לאחר שמצא את האמור לעיל, עו"ד כהן ניהל תכתובות רבות וכן הליכים משפטיים בשמה של התובעת כנגד 15 נתבעים רלוונטיים, תוך שביקש לעתור לסעד הצהרתי של ביטול הסכם המכר וקבלת פיצוי כספי. אולם, לאחר שהתברר כי החברה ממנה רכשה התובעת את דירתה הפכה חדלת פירעון ומונה לה כונס נכסים, ביקש עו"ד כהן לתקן את התביעה תוך שהוא דורש את אכיפת הסכם המכר וכן פיצויים בגין נזקים.
95. עו"ד כהן החל במגעים להסכם פשרה עם הצדדים הרלוונטיים, ואולם בחודש מאי לשנת 2005 שוחרר עו"ד כהן מייצוגה של התובעת, או אז התקשרה התובעת עם עו"ד פוטשניק במקומו. ביום 13.5.2005 שלח עו"ד כהן מכתב לתובעת, במסגרתו דרש מן התובעת סך של 8,000 ₪ הוצאות וכן 12,000 ₪ בגין שכר טרחה.
96. מספר חודשים לאחר מכן, בדצמבר 2005, נחתם הסכם פשרה, במסגרתו קיבלה התובעת את הדירה הפחתה של 90,000 ₪ מן הסכום שהייתה אמורה היא לשלם על הדירה.
97. ביום 23.3.2007, שלח עו"ד כהן מכתב נוסף לתובעת במסגרתו טען כי על פי הסכם הטרחה בין התובעת לבינו, התחייבה התובעת לשלם 20% מכל תמורה שתקבל התובעת, בנפרד לתשלום הוצאות. לפיכך, דרש עו"ד כהן 20% משווי הדירה, שחושבה על ידו בסך \$260,000 ביום קבלתה וכן 20% משווי ההפחתה במחיר הדירה שקיבלה התובעת, דהיינו בסך הכל 254,000 ₪.
98. ביום 10.1.2012 הגיש עו"ד כהן תביעה נגד התובעת בגין שכ"ט שלא שולם לו לטענתו, בסך כולל של 366,579 ₪, סכום אשר כלל 18,000 ₪ בגין 20% על ההפחתה בסכום הרכישה שקיבלה התובעת, 234,000 ₪ בגין 20% משווי הדירה שהוערכה על ידי עו"ד כהן נכון ליום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

קבלת הדירה ב-\$260,000, והוצאות נוספות, והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית עד ליום הגשת התביעה.

טענות הצדדים בהליך הקודם:

99. עו"ד כהן טען כי יש להביא בחשבון את התוצאות שהושגו בפועל כתוצאה מייצוג המשפטי של התובעת, דהיינו כי התובעת קיבלה דירה בשווי של כ-1,250,000 ₪, כאשר בפועל שילמה עליה רק 870,000 ₪, כמו גם את היקף העבודה המשפטית המורכבת שנדרש אליה במהלך ייצוגה של התובעת בתיק.

100. לטענת עו"ד כהן, במהלך חודש מרץ 2003, התובעת חתמה על הסכם שכ"ט שבמסגרתו הסכימה לשלם 20% מכל תמורה כספית ושאו שוות ערך כספי שתקבל. לטענתו של עו"ד כהן, הסכם השכ"ט החתום נותר אצל התובעת, משום שהעביר אל באת כוחה דאז, עו"ד פוטשניק, את כלל מסמכי התיק, לרבות הסכם השכ"ט החתום.

101. לטענת עו"ד כהן, הוא טיפל בתיק כראוי מתחילתו ועד השגת הסכם הפשרה עליו חתמה הנתבעת, ושחרורו מן הייצוג התרחש בשלב הסופי של החתימה על הסכם הפשרה. לטענתו, התובעת שחררה אותו מייצוג במטרה להתחמק מתשלום שכ"ט. עוד טען עו"ד כהן כי לנוכח מצבה האישי של התובעת, הסכים כי שכר טרחתו ישולם במועד קבלת הדירה ו/או הכספים, ובכל מקרה מדובר בעבודה משפטית של למעלה משנתיים וחצי, מבלי שקיבל תמורה ראויה על כך. לבסוף טען עו"ד כהן כי בשל נסיבות אישיות של התובע, דהיינו הליכי גירושין והליכים נוספים שנוהלו נגדו, לא פעל לתבוע את שכר טרחתו מן התובעת עד לשלב זה.

טענות התובעת (כנתבעת בהליך הקודם):

102. טרם אדרש לטענות התובעת, אעיר כי כאמור בהתאם להלכות שפורטו לעיל, על בית המשפט לשער כיצד היה מכריע בית המשפט בהליך הקודם, אילו כתב ההגנה היה מוגש בזמן ולא היה ניתן פסק הדין, ואילו שולם העירבון במלואו כך שפסק הדין היה מבוטל וכתב ההגנה היה מתקבל לתיק. בנסיבות אלו, טענות ההגנה מטעם התובעת אליהן אוכל להידרש, הן טענות שעולות מתוך כתב ההגנה שהוגש בהליך הקודם, כאילו הוגש אילולא התנהלותה לעיל של עו"ד פוטשניק.

103. עיון בכתב ההגנה שהוגש מגלה כי הוא כולל ברובו הכחשות כלליות לטענותיו של עו"ד כהן כפי שנוסחו בכתב התביעה שהגיש בהליך הקודם. לעניין זה, אני מניחה כי ככל שההליך היה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

ממשיך להתברר, לרבות חקירתם של המצהירים, ובין היתר של עו"ד כהן, התובעת הייתה מעלה טענות ספציפיות הנגזרות מטענות כלליות אלו, לרבות גם אלו שעלו בכתב התביעה נשוא הליך זה, וכן במסגרת חקירתו של עו"ד כהן בהליך זה. אוסיף כי ממילא לאור הליברליות של בתי המשפט לתיקון כתבי טענות, יכולה הייתה התובעת לבקש לתקן את כתב ההגנה שהוגש במסגרת ההליך הקודם, ועל כן איני מוצאת לצמצם את טענות ההגנה בהן אדון לאלו שנטענו בכלליות בכתב ההגנה, אלא להתייחס לגופן גם לטענות שהועלו במסגרת ההליך דנן, ובלבד שמדובר בנושאים שהיו במחלוקת גם במסגרת ההליך הקודם.

104. ראשית, במסגרת כתב ההגנה טענה התובעת כי תביעתו של עו"ד כהן הוגשה בשיהוי רב. עוד טענה כי מעולם לא הסכימה לשלם את שכר הטרחה כמתואר על ידי עו"ד כהן, דהיינו לא הסכימה לתשלום 20% משווי התמורה הכספית שקיבלה. בנוסף, התובעת טענה כי ממילא הסכם הפשרה במסגרתו קיבלה הנחה על תשלום בגין הדירה שרכשה נחתם כ-8 חודשים לאחר שחרורו של עו"ד כהן מייצוג, וכי ההסכם שנחתם היה שונה מטיוטת הסכם הפשרה שצירף עו"ד כהן לתביעתו. בנוסף, עו"ד פוטשניק היא זו שנדרשה לעניין רישום הדירה במסגרת מגעי הפשרה שנוהלו, ולא עו"ד כהן ביצע זאת. לטענת התובעת כמפורט בכתב ההגנה, עו"ד כהן התרשל בעבודתו, לרבות במו"מ על הסכם הפשרה, ועל כן שוחרר מייצוג. עוד טענה התובעת כי יש להידרש למכתב ששלח עו"ד כהן ביום 13.5.05 במסגרתו דרש רק 12,000 ₪ שכר טרחה בנוסף ל-8,000 ₪ הוצאות, ולא את הסכומים שהוא דרש בכתב התביעה.

105. עוד נטען כי אין בידי עו"ד כהן מסמך כתוב, דהיינו הסכם שכר הטרחה החתום על ידה, כדי לתמוך בתביעתו. לכתב תביעתו צירף עו"ד רק פורמט סטנדרטי, שלא כולל במפורש סעיף "שווה ערך כספי".

106. בנוסף, טענה התובעת כי עו"ד כהן הודה כי במהלך ההליך המשפטי (בשונה מתחילתו) שינה את הסעד הנתבע בתביעה, והחליף את הסעד הכספי בסעד של אכיפת הסכם המכר, ומשכך אין כל היגיון בכך שדרש במסגרת הסכם שכר הטרחה בין הצדדים 20% משווי הדירה, משום שממילא באותה עת הסעד הנדרש היה כספי. לעניין זה, טענה התובעת כי הסכם שכר הטרחה לא כלל גם התייחסות להערכת שווי הדירה או למימון שמאי, להעיד כי הצדדים לא הסכימו כי תשלום השכ"ט יגזר משווי הדירה שתקבל התובעת.

107. עוד נטען כי, משהודה עו"ד כהן בכתב התביעה כי התובעת שילמה 870,000 ₪ במסגרת רכישת הדירה, ממילא הסך המרבי לו הוא זכאי הינו הסך של 20% מההפרש בין סכום זה לשווייה של הדירה, 1,250,000 ₪, כפי שכאמור הוערכה על ידו במסגרת כתב התביעה. משכך, שכרו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

המקסימלי של עו"ד כהן, ככל שתביעתו הייתה מתקבלת, היה ממילא סך מקסימלי של 76,000 ₪ בלבד.

108. התובעת טענה כי עו"ד כהן הודה כי קיבל מהתובעת שני תשלומים על סך 4,000 ₪, ואין כל היגיון כי הסכם שכ"ט המבוסס לכאורה על "הצלחה", יכלול גם תשלומי מקדמות, להעיד כי הסכם שכר הטרחה לא היה מבוסס על "הצלחה", בניגוד לטענתו של עו"ד כהן.

דיון:

109. הסוגיות העיקריות שבמחלוקת במסגרת ההליך הקודם כפי שהן עולות מטענות הצדדים הן כדלקמן: (1) האם נכרת הסכם שכ"ט בין עו"ד כהן לבין התובעת?; (2) ככל שכן, האם כלל הסכם השכ"ט סעיף תמורה בסכום של 20% בעד "שווה ערך כספיי"?; (3) מתוך איזה סכום יש לגזור 20%: האם משווי הדירה או מן הפער בין מחיר הרכישה לבין שווי הדירה כפי שהעריך עו"ד ביום הגשת התביעה?; (4) האם יש במכתביו המוקדמים של עו"ד כהן, כמו גם בעיכוב בהגשת התביעה נגד התובעת, כדי להספיק לדחיית תביעתו של עו"ד כהן?; וכן (5) האם עו"ד כהן דרש "כפל" פיצוי במסגרת תביעתו? אדון בסוגיות אלו על פי סדרן, תוך שיוזכר כי נטל הוכחה כבד מוטל על התובעת, להראות את צדקת טענותיה ב-"מובהקות יתירה".

1. האם נכרת הסכם שכ"ט בין עו"ד כהן לבין התובעת?

110. התובעת נשאלה בחקירתה כמה לפי גרסתה מגיע שכר טרחה לעו"ד כהן והשיבה "לא היה הסכם שכ"ט. אני לא יכולה להגיד לך כמה מגיע לוי" (עמ' 10, ש' 17, לפרו' הדיון). עו"ד כהן טען כאמור כי הסכם השכ"ט החתום הועבר ביחד עם יתר המסמכים לעו"ד פוטשניק לאחר ששחרר מייצוג על ידי התובעת, ועל כן אין בידיו את המסמך החתום.

111. לעניין זה, קשה לטעמי לקבל את טענת התובעת כי לכאורה כלל לא היה הסכם שכ"ט בין הצדדים, ולכן אינה יודעת כמה מגיע לעו"ד כהן. יש לזכור כי עו"ד כהן עמל רבות, משך חודשים רבים, על עניינה של התובעת, והדבר גם עולה מהמסמכים שצורפו לכתב התביעה מטעמו. אין זה סביר בעיני כי לא היה סיכום כלשהו בין הצדדים, בין אם בכתב ובין אם בע"פ, בדבר גובה שכר הטרחה שישולם לעו"ד בגין עבודתו הרבה בעניינה של התובעת. אין זה סביר גם בעיני כי עו"ד כהן היה מסכים לעבוד שעות רבות, ללא שקיים סיכום כלשהו בינו לבין התובעת בדבר גובה שכר הטרחה שמגיע לו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

112. אוסיף כי מעיון בתכתובות בין בא כוח עו"ד כהן לבין עו"ד פוטשניק, עוד משנים 2007-2008 (עמ' 184-194 לכתב התביעה), טרם הוגשה התביעה בהליך הקודם, עולה כי ב"כ עו"ד כהן טען כבר אז כי הוא מבקש לקבל לעיונו את החומר המשפטי שהועבר לעו"ד פוטשניק כאשר החליפה את עו"ד כהן בייצוג התובעת, ובפרט טען ב"כ עו"ד כהן במכתבו מיום 24.12.2008, כי העתק הסכם שכר הטרחה החתום נמצא אצל התובעת. מנגד, התובעת, באמצעות עו"ד פוטשניק לא השיבה באופן ענייני לטענותיו של עו"ד כהן.

113. אוסיף, כי גרסתה של התובעת בעניין זה הינה מעורפלת ומתחמקת, גם במסגרת ההליך דנן. התובעת טענה בעדותה כאמור, כי לא היה הסכם שכ"ט עם עו"ד כהן, ואולם במסגרת כתבי הטענות טענה כי ככל שהיה הסכם שכ"ט, הרי שנקבע בו רק סעיף תמורה כספית ולא שווי ערך כספי. אינני יכולה להשתית ממצאים עובדתיים על עדותה של התובעת, אני סבורה כי עדותה החמקנית מצביעה בעליל על מהימנות גרסתו של עו"ד כהן, במיוחד לאור נסיבות הדברים כפי שפורטו לעיל, ובמיוחד כאשר הכחשות התובעת בעניין שכר הטרחה, נראה כי הן מבוססות בעיקרן על העדרו של ההסכם בידי עו"ד כהן, לאחר שהעבירו ככל הנראה בטעות טכנית לידי התובעת בעת המצאת התיק כולו לידיה לאחר פיטוריו. עדותו של עו"ד כהן הייתה קוהרנטית, מהימנה, ונוגעת ללב. עו"ד כהן העיד כיצד עמל שעות רבות בעניינה של התובעת ולעיתים תוך גביית מחיר אישי לא קטן. לאור האמור מקובלת עלי גרסתו של עו"ד כהן, על פני גרסתה של התובעת, כי אכן נחתם הסכם שכ"ט בינו לבין התובעת, ואין בטענותיה של התובעת די כדי להדוף גרסה זו.

2. האם כלל הסכם שכר הטרחה סעיף תמורה בסכום של 20% בעד "שווה ערך כספי"?

114. התובעת טענה כי העובדה שהסעד הנדרש במסגרת כתב התביעה היה סעד כספי מעידה כי הסכם שכר הטרחה התייחס רק לתמורה כספית, ולא לתמורה בעד "שווה ערך כספי". עוד טענה, כי גם עו"ד כהן מודה כי ההסכם לא כלל הסכמות בעניין הערכת שווי דירה או מימון הוצאות שמאי.

115. לעניין זה, מקובלת עלי עדותו של עו"ד כהן, שכאמור הינו עד חיצוני להליך שזכאותו לסד פסק הדין הינה חלוטה ואינה עומדת לעיון מחדש במסגרת הליך זה, כי סעיף "שווה ערך כספי" הינו סטנדרטי בהסכמי שכ"ט עו"ד, משום שאין עורך הדין יכול לצפות כיצד יסתיים ההליך (עמ' 16, ש' 15-7). הדברים מקבלים משנה תוקף בעניין זה, היות שלנוכח הליכי הפירוק של החברות הנתבעות, תיקן עו"ד כהן את הסעד הנדרש מסעד ביטול ופיצוי לאכיפה ופיצוי, כדי שהתובעת תקבל את הדירה שרכשה, על פני החזר התשלום ששילמה, שלנוכח הליכי הפירוק לא ברור אם הייתה זוכה לו. העובדה כי הצדדים לא סיכמו על אופן ביצוע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

הערכת השווי אינה מלמדת בהכרח כי לא היה סעיף תמורה בגין "שווה ערך כספי", ויכול שעניין זה היה מוסדר בין הצדדים בסוף ההליך, בשלב תשלום שכר הטרחה.

116. בנוסף, איני מוצאת ממש בטענתה של התובעת כאילו תשלום המקדמות בשני תשלומים של 4,000 ₪ מלמדים לכאורה כי לא היה הסכם בין הצדדים על תשלום לפי אחוזים מן התמורה הסופית שתקבל התובעת. מנגנון שכ"ט במסגרתו הלקוח משלם כמקדמה סכום נמוך, ואת היתרה כנגזרת מן התמורה הסופית, הוא בהחלט אפשרי במקרים מסוימים, ולא מלמד בהכרח כי הצדדים לא סיכמו על תשלום כנגזרת מהתמורה שתקבל התובעת.

117. אוסיף, כי יש לטעמי מן חוסר תום לב בטענתה של התובעת, כאילו לא מגיע לעו"ד כהן תמורה בגין "שווה ערך כספי" שקיבלה, כך שלשיטתה, אם תקבל, אין עו"ד כהן היה זכאי לתמורה כלשהי, מעבר לסך של 8,000 ₪ ששילמה לו, על כך שעבודתו הרבה בעניינה הביאה בסופו של דבר לכך שתקבל את הדירה שרכשה, רק משום שלא קיבלה במסגרת הסכם הפשרה תמורה כספית אלא "שווה ערך כספי".

118. לפיכך, אני מוצאת לדחות את טענותיה של התובעת בעניין זה.

3. מתוך איזה סכום יש לגזור 20% : האם משווי הדירה או מן הפער בין מחיר הרכישה לבין

שווי הדירה כפי שהעריך עו"ד ביום הגשת התביעה?

119. טענה עיקרית של התובעת היא כי ככל שעו"ד כהן זכאי ל-20% משווה ערך כספי, הרי שבכל מקרה הוא זכאי ל-20% מההפרש בין הכספים ששילמה התובעת עבור הדירה (870,000 ₪) לבין שווי הדירה בעת קבלתה לפי טענת עו"ד כהן (1,250,000 ₪), דהיינו שכר טרחה מקסימלי של 76,000 ₪.

120. עו"ד כהן הסביר בחקירתו כי עת פנתה אליו התובעת לראשונה, הוא גילה כי כל הכסף ששילמה עד לאותה עת (דהיינו, 860,000 ₪, כך על פי המסמכים שצורפו) עמד בסכנה וגם זכאותה של התובעת לדירה שרכשה אף היא עמדה בסכנה, לנוכח העובדה שהמבנה בו נמצאת הדירה שרכשה התובעת יועד להיות מבנה ציבורי, ולא בניין מגורים, ועל כן הבנייה של מבנה זה הייתה בניגוד לחוק. על פי עדותו של עו"ד כהן והמסמכים שצירף לכתב התביעה, הוא פעל הן במישרין והן באמצעות הליכים משפטיים מול 15 נתבעים שונים, ביניהם יזמי הפרויקט בו נמצאה הדירה שרכשה התובעת, בעלי המניות בחברות היזמיות, עורכי הדין שייצגו את החברות היזמיות, הוועדה המקומית לתכנון ובניה וכן הבנק המלווה של הפרויקט (ר' עמ' 11-12 לפרו'). עוד בזמן שעו"ד כהן ייצג את התובעת, נוהלו על ידו מגעים להסכם פשרה, והועברה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

טיוטת הסכם פשרה (ר' עמ' 178 לתצהיר התובעת), שבמסגרתו חובה של התובעת בגין רכישת הדירה הופחת ל-10,000 ₪ בלבד, והדירה שרכשה תועבר לתובעת תוך 7 ימים מיום תשלום סכום זה.

121. לעומת זאת, התובעת טענה בכתב ההגנה שהגישה בהליך הקודם כי הסכם הפשרה שהושג בסופו דבר היה שונה מטיוטת ההסכם שצירף עו"ד כהן לכתב תביעתו. עוד הוסיפה כי הסכם הפשרה לקח זמן רב לאור העדר קבלת טופס 50 לצורך רישום הזכויות של הדירה על שם התובעת. גם כשנשאלה התובעת במסגרת הליך זה בזכות עבודתו של מי קיבלה את דירתה ואת ההנחה שתוארו לעיל, היא השיבה "עו"ד פוטשניק" (עמ' 9, ש' 22 לפרו').

122. קשה לדעתי לקבל את טענותיה של התובעת בעניין זה, וזאת משלושה טעמים. ראשית, נראה שלא ניתן לחלוק כי עבודתו הרבה של עו"ד כהן תרמה רבות, אם לא באופן מכריע, לעובדה שהתובעת קיבלה את דירתה, וכן בהפחתה מהסכום שהייתה אמור לשלם עבורה. לפי טיוטת הסכם הפשרה שצירף עו"ד כהן לתביעתו, נראה שמעט לפני שחרורו מייצוג של עו"ד כהן, ביום 20.4.2005, שלחו אליו עורכי הדין שייצגו חלק מהנתבעים במסגרת ההליך שהגיש בשם התובעת, טיוטת הסכם פשרה במסגרתה נראה שהיה כבר מוסכם, באופן עקרוני, כי התובעת תקבל את דירתה וכן כי היא תפוצה באמצעות הפחתה במחיר הרכישה (תשלם יתרה של 10,000 ₪ בלבד), כך שלא ברור מדוע בוחרת התובעת לייחס תמורה זו דווקא לעו"ד פוטשניק.

123. שנית, טענת התובעת כי הסכם הפשרה שנחתם בסופו של דבר היה שונה מהטיוטה שצירף עו"ד כהן נטענה בעלמא, היות שהתובעת לא טרחה לפרט באיזה שוני מהותי מדובר, ודאי כשעל פניו, נראה כי העניינים המהותיים, בדבר קבלת הדירה וההפחתה ממחיר הדירה, הוסכמו כבר בשלב טיוטת הפשרה שהועברה לעו"ד כהן. כהערת אגב אוסיף, כי על אף שהתובעת הפנתה להסכם הפשרה החתום הן בכתב ההגנה בהליך הקודם (ס' 15 לכתב ההגנה), והן במסגרת תצהיר העדות הראשית מטעמה בהליך זה (ס' 17 ח' לתצהיר), היא לא השכילה לוודא כי המסמך אכן צורף.

124. שלישית, איני יורדת לסוף דעתה של התובעת כי עו"ד כהן זכאי לכאורה רק לאחוזים מתוך ההפרש בין המחיר ששילמה לבין ערך הדירה כשקיבלה אותה. מהותו של השירות המשפטי שסיפק עו"ד כהן, ולצורך כך שכרה התובעת את שירותיו, היה בתחילה החזר הסכום ששילמה באותה עת התובעת על הדירה, שהיה בסיכון, על ידי ביטול הסכם המכר, ופיצויה בהתאם, ולאחר מכן, לאחר שינוי הסעד, קבלת הדירה שרכשה ופיצויה בהתאם. התובעת לא שכרה את עו"ד כהן לצורך מקסום הרווח של התובעת מרכישת הדירה, שהינו אך, כך יתכן, תוצאת לוואי לשירות המשפטי שסיפק לה עו"ד כהן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

125. מן האמור לעיל עולה כי השווה ערך הכספי שקיבלה התובעת כתוצאה מעבודתו המשפטית של עו"ד כהן היה הדירה שקיבלה כתוצאה מההליך שניהל עו"ד כהן למול הגורמים השונים בעניינה, ואני מוצאת לדחות את טענת התובעת בהקשר זה כאילו עו"ד כהן זכאי לאחוז מן הפער בין המחיר ששילמה לשווי הדירה לטענתו בעת מסירת הדירה.

126. אציין כי לא הוצג בפני חישוב חלופי או הסתייגות מסודרת לערך הדירה בעת מסירתה לתובעת, שחושב ונטען על ידי עו"ד כהן בכתב התביעה בהליך הקודם. התובעת אף השתמשה בערך נטען זה בהצעתה לעיל לגובה שכר הטרחה המקסימלי לו זכאי לטענתה עו"ד כהן, ועל כן לסכום זה אדרש בהמשך פסק הדין.

4. האם יש במכתביו המוקדמים של עו"ד כהן, כמו גם בעיכוב בהגשת התביעה נגד התובעת, כדי לדחות את תביעתו של עו"ד כהן?

127. ראשית, אין חולק כי תביעתו של עו"ד כהן הוגשה באיחור רב, כאשר שוחרר מייצוג כבר בחודש מאי 2005, ותביעתו הוגשה רק ביום 10.1.2012. עו"ד כהן ציין בכתב התביעה (סעיף 47 לכתב התביעה) ואף פירט בחקירתו כי השתתף בהגשת התביעה לאור עיסוקו בשנים אלו בנסיבות אישיות ועניינים משפטיים אחרים בהם היה מעורב באופן אישי. בנוסף, עו"ד כהן שלח שני מכתבים בעניין זכאותו לתשלום שכ"ט מן התובעת, ביום 13.5.2005 וביום 23.3.2007. על אף פערי הזמנים, עו"ד כהן עמד במכתביו על דרישתו לתשלום שכ"ט, ואיני מוצאת כי היה בעיכוב בהגשת התביעה בכל מקרה להביא לדחיית תביעתו.

128. שנית, במכתבו מיום 13.5.2005, 5 ימים לאחר שחרורו מייצוג, דרש כאמור עו"ד כהן סך של 12,000 ₪ שכ"ט ו-8,000 ₪ הוצאות. התובעת טוענת כי יש להידרש למכתב זה, ובמיוחד לעובדה שמדובר בעדות כבושה, משום שעו"ד כהן לא הזכיר במכתבו זה את זכאותו ל-20% משווי הדירה. כשנשאל על כך עו"ד כהן בחקירתו, הוא הסביר כי ה-12,000 ₪ חושבו כ-20% מ-100,000 ₪ אותם דרש כהפחתה ממחיר הדירה במסגרת מגעי הפשרה, כאשר התובעת כבר שילמה לו בשלב זה 8,000 ₪. עוד הסביר כי המכתב מיום 13.5.2005 נשלח "בעידנא דרתיחא", כשהיה נסער מיד לאחר שחרורו מייצוג בתיק, וכי שלח מכתב מתקן ביום 23.3.2007 במסגרתו דרש 20% משווי הדירה שקיבלה התובעת (עמ' 14, ש' 3-1, עמ' 17 ש' 9-16).

129. במכלול הראיות שהוצגו בפני, נראה כי התובעת שחררה את עו"ד כהן בחודש מאי 2005, ולא טרחה להשיב למכתבו מיום 13.5.2013 ככל שהיו בידיה טענות בנוגע לתשלום הסכום שנדרש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

שם, או לשלם לעו"ד כהן סכום נוסף מלבד 8,000 ₪ שכבר שילמה. איני מוצאת לקבל את הטענה המופיעה בסיכומיה של התובעת, כאילו לא שילמה לעו"ד כהן אפילו את הסכום שדרש במסגרת המכתב מיום 31.5.2013 כי זו "לא גובתה במסמכים". כך כאמור גם לא הגיבה באופן ענייני למכתבו מיום 23.3.2007. אז, כמו היום, לא ברורה עמדתה של התובעת בדבר גובה שכר הטרחה לו זכאי עו"ד כהן לטענתה, ודומה שהתובעת מבקשת להיתלות על פגמים שונים בטענותיו של עו"ד כהן, מבלי להציג גרסה קוהרנטית וברורה כשלעצמה, לשאלת זכאותו של עו"ד כהן לשכר טרחה, לרבות גובה שכר זה. זאת ועוד, יש לזכור כי בשלב שבו נשכרו שירותיו של עו"ד כהן, עמדה התובעת בפני שוקת שבורה, לא רק שהקבלן הפסיק את עבודתו והפר את ההסכם והסתבר כי הדירה נבנתה שלא כדין, אלא שהקבלן עמד בפני פשיטת רגל ורק תושייתו וערנותו של עו"ד כהן, ששינה את התביעה ותיקן אותה מתביעת לביטול הסכם, לתביעה לאכיפת ההסכם, היא שמנעה מהתובעת מלהפסיד את כל כספה. התובעת לעומת זאת לא מצגיה כל גרסה באשר לשכר הטרחה שסוכם עם עו"ד כהן. מעבר לפגמים שהיא מוצאת בהתנהלותו ובתביעותיו, ומעבר לטענתה כי על עו"ד כהן להוכיח את תביעתו, התובעת אינה מספקת גרסה עניינית קוהרנטית, סדורה הנוגעת לשיעור שכר הטרחה שלעמדתה היה מגיע לעו"ד כהן. אם כך, בפנינו גרסה של עו"ד כהן בנוגע לשכר הטרחה שסוכם עמו, והעבודה הרבה שהשקיע בעבור התובעת למול העדר גרסה של התובעת בעניין.

130. לפיכך, איני מוצאת כי מדובר בטענות שהיה בהן כדי להדוף את תביעתו של עו"ד כהן.

5. האם עו"ד כהן דרש "כפל" פיצוי במסגרת תביעתו?

131. במסגרת תביעתו, דרש עו"ד כהן, סך של 18,000 ₪, שחושבו כ-20% מסך של 90,000 ₪, גובה ההפחתה שקיבלה התובעת על מחיר הדירה שקיבלה. בנוסף, דרש גם 20% משווי הדירה שהוערכה על ידו בסך של \$260,000. בחקירתו, הודה עו"ד כהן כי מדובר בכפל פיצוי (עמ' 23, ש' 4).

132. לאור האמור לעיל, נראה כי אין חולק כי ככל שההליך הקודם היה מתנהל, טענתה זו של התובעת הייתה מתקבלת, כך שהיה מופחת סך זה מתוך הסכום בו חויבה התובעת. בהתבסס על נספח ו' לכתב התביעה שהגיש עו"ד כהן (עמ' 193 לתצהיר התובעת), קרן התביעה הייתה 252,292 ₪. אם נפחית את הסך לעיל של 18,000 ₪, תוך חישוב הפרשי הצמדה וריבית בהתאם לתאריכים המופיעים בנספח (10.5.2005 עד 8.1.2012), נקבל סך כולל של 341,091 ₪, בהשוואה ל-366,579 ₪ שנפסקו בגין רכיב זה לחובת התובעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

133. דהיינו, לולא התנהלותה המתוארת לעיל של עו"ד פוטשניק, היה ההליך הקודם מתנהל, כך שהתובעת לא הייתה צריכה לשלם סך של 25,488 ₪. כלומר, התנהלותה של עו"ד פוטשניק גרמה לתובעת לנזק בסך של 25,488 ₪ בגין רכיב זה.

סיכום ההליך הקודם;

134. מצאתי כי התובעת לא עמדה בנטל הוכחה שהוטל עליה להוכיח באופן מובהק כי טענותיה היו מביאות לדחיית תביעתו של עו"ד כהן נגדה, מלבד סך של 25,488 ₪ בגין כפל חיוב. לאור העובדה כי מצאתי לדחות את רוב טענותיה של התובעת, לא מצאתי כי יש מקום גם לקבוע שלתובעת נגרם נזק בגין שכר טרחת עו"ד והוצאות שנפסקו בהליך הקודם.

ד. הליך ההוצאה לפועל:

135. התובעת טענה כי נגרם לה נזק ממוני נוסף בסך 124,633.5 ₪ כתוצאה מפתיחת הליכי גבייה ברשות האכיפה והגבייה. טענה זו נטענה בלקוניות ובתמציתיות רבה, והתובעת לא פירטה כיצד לשיטתה התרשלותה הנטענת של עו"ד פוטשניק גרמה לפסיקת הוצאות נוספות נגדה בתיק ההוצאה לפועל בגובה 124,633.5 ₪, לרבות פעולותיה בתיק ההוצאה לפועל והשתלשלות האירועים שהובילו להצטברותן של הוצאות אלו. ממילא גם לא נטען על ידי התובעת כי עו"ד פוטשניק התרשלה במסגרת ייצוגה בהליכי ההוצאה לפועל, ולא הוצגה כל ראיה בקשר לכך.

136. לאור האמור לעיל, איני מוצאת כי קיים קשר סיבתי בין התנהלותה של עו"ד פוטשניק בהליך הקודם לבין ההוצאות שהושתו על התובעת במסגרת הליכי ההוצאה לפועל, ועל כן אני דוחה את טענותיה של התובעת בעניין זה.

ד. עגמת נפש ופגיעה בשם הטוב:

137. התובעת ביקשה כי אפסוק לטובתה 100,000 ₪ בגין עגמת נפש שנגרמה לה כתוצאה מהתרשלותה של עו"ד פוטשניק וכן עבור פגיעה בשמה הטוב. בפסיקה נקבע כי בדרך כלל, קביעת בית המשפט כי עו"ד התרשל בעבודתו איננה חייבת בהכרח להוביל לפיצויו של הניזוק בגין עגמת נפש שמקורה התרשלות (ר' עניין לוטן, פס' 73).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

138. בעניינינו, לאור העובדה שמצאתי כי התובעת לא הראתה כי אילולא התרשלותה של הנתבעת, התביעה כנגדה הייתה נדחית ברובה וכי לא הייתה נדרשת לשלם את סך פסק הדין לעו"ד כהן, איני מוצאת כי בעניין זה ראוי לפסוק לתובעת פיצויים בגין עגמת נפש.

139. אוסיף, כי התובעת לא הציגה תשתית ראייתית דיה להראות כי אכן נגרם לה נזק כתוצאה מפרסום פסק הדין כנגדה. התובעת אינה עורכת דין או אשת ציבור, ולא הובהר איזה נזק, אם בכלל, נגרם לה כתוצאה מפרסום פסק הדין. יתירה מזאת, לאור שמצאתי כי התובעת לא הוכיחה שהתביעה נגדה הייתה נדחית, ממילא אין בסיס לתביעתה לסעד זה.

ד. שכר טרחה:

140. התובעת טענה כי נגרם לה נזק ממוני בגובה 10,000 ₪ ששילמה לנתבעת בגין שכר טרחתה. בתצהירה אף הוסיפה כי נגרם לה נזק בגובה 113,155 ₪ בגין שכר טרחה לבאי-כוחה הנוכחיים עבור ניהול ההליך דנן.

141. אני מוצאת לדחות טענה זו. ראשית, ומבלי שאתייחס ליתר השירות המשפטי שסיפקה הנתבעת לתובעת לטענת הנתבעת מעבר להליך דנן, שלפחות על חלקו, לרבות ייצוג התובעת בהליכי ההוצל"פ על ידי עו"ד פוטשניק, הודתה התובעת בחקירתה, ולגביו סביר שהייתה צריכה לשלם לנתבעת שכר טרחה, הרי שממילא התובעת הייתה נדרשת לשלם שכ"ט לעורך דין כדי להתגונן מתביעתו של עו"ד כהן. לפיכך, לא מצאתי כי ראוי יהיה לפסוק לה החזר בין תשלום שכ"ט, לרבות לאור העובדה שממילא מצאתי כי לא הוכיחה כי התביעה כנגדה הייתה נדחית.

142. שנית, בקשר לשכר טרחה לבאי כוחה הנוכחיים, אין מקום לפסוק הוצאות ושכר טרחת עו"ד כחלק מרכיבי התביעה, וההוצאות יפסקו כמקובל וכדין כמכלול, תוך התחשבות בתוצאת פסק הדין נשוא ההליך דנן והתנהלות הצדדים. למעלה מן הצורך, אעיר, כי ממילא לא מצאתי קשר סיבתי בין התנהלות עו"ד פוטשניק בהליך הקודם לתשלום שכ"ט שנקבע ככל הנראה על פי הסכם בין התובעת לבין באי-כוחה הנוכחיים.

סיכום פרק הנזק:

143. לסיכום, מצאתי כי התובעת הוכיחה כי התרשלותה של הנתבעת גרמה לה לנזק בסך 25,488 ₪ בגין החיוב הכפול שחויבה במסגרת פסק הדין בהליך הקודם. יתר טענות התובעת נדחו, מן הטעמים שפורטו לעיל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס

- ה. סוף דבר:
144. מצאתי כי עו"ד פוטשניק הייתה חייבת בחובת זהירות כלפי התובעת, שכללה גם עמידה במועדים והגשת כתבי בי-דין בהתאם לנקבע בדין.
145. מצאתי כי עו"ד פוטשניק התרשלה בכך שלא הגישה את כתב ההגנה בהתאם למועדים שנקבעו על ידי בית המשפט ובכך הביאה למתן פסק דין בהעדר הגנה נגד התובעת.
146. מצאתי כי עו"ד פוטשניק התרשלה באי תשלום העירבון שנפסק לצורך ביטול פסק הדין נגד התובעת, שלקחה על עצמה, ובעובדה שלא עדכנה והסבירה לתובעת על ההשלכות של אי תשלום התשלום האחרון של העירבון, לרבות מתן פסק נגדה על מלוא סך פסק הדין.
147. מצאתי כי עו"ד פוטשניק התרשלה משהגישה הודעת ערעור על החלטת בית המשפט מיום 21.11.2013, במקום להגיש בקשת רשות ערעור, ובכך בהתנהלותה מנעה מן התובעת את האפשרות לערער על החלטת בית המשפט בעניין השארת פסק הדין על כנו.
148. לעניין הנזק, מצאתי כי התובעת לא עמדה בנטל ההוכחה המוטל עליה להראות כי אילולא התרשלותה של עו"ד פוטשניק בניהול ההליך הקודם, הייתה התביעה נגדה נדחית, מלבד סך של 25,488 ₪ בגין חיוב כפול שנפסק נגדה.
149. מצאתי לדחות את יתר טענותיה של התובעת בקשר להוצאות שהושתו עליה במסגרת הליכי הוצאה לפועל, פיצוי בגין עגמת נפש, פגיעה בשם הטוב ותשלום שכ"ט, וזאת מן הטעמים שפורטו לעיל.
150. אשר על כן, התביעה מתקבלת באופן חלקי בלבד, כך שהנתבעת תשלם לתובעת סך של 25,488 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין, וכן הוצאות בסך 2,500 ₪.

ניתן היום, י"ט אלול תשע"ז, 10 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.

רחל ערקובי, שופטת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10414-11-14 ג'קס נ' פוטשניק אליאס